

מצחא דעתיקא בהאי מצחא, אתחדרת חורא במלגא. וההיא שעטה, עת רצון אקרוי לכלה.

בספרא דאגדFTA דברי רב ייבא סבא אמר, מצח. זבי מצח, מצחא דעתיקא. וαι לאו, אשדי ח' בין תרין אתוון, פמה דעת אמר (במבר כד) ומבחן פאתי מואב.

יאוקימנא, דאקרוי נצח באתוון רצופין. ובמה נצחים הו. ואף על גב דנצה אחרא (באטרה) בנצה אחרא אסתלק, ואית נצחים אחרein דמתפשים בכל גופא. ובגין דשבטה בשעטה דצלותא דמנחה, בגין דלא יתער דיןין, גלייא עטיקא קידישא מצחא דיליה, וכל דיןין אתחפפין ואשתככו ולא אתעבידיו.

בהאי מצחא תלין ארבעה ועשרין בתה דיןין, לכל איןין דחציפין בעובדיהון. כמה דכתיב, (תהלים ע) ואמרו איכה ידע אל וייש דעה בעליון. וזה עשרים איןון, ארבעה (דף רצ"ג ע"ב) למאה. לך ליהון דארבעה מיתות בית דין לאחתא, לתליין מלעילא. ואשתארו עשרין. בגין לכך לא מענישין כי דין לא עלהה, עד דישלים (נ"א עשי) וסלקא לעשרין שניין, לך ליהון דעשרין בתה דין. במתניתא סתימה דילן תנינן, לך ליהון דארבעה ועשרין ספרים דאטפלין באורייתא.

יעיגון דרישא, איןון עיגנון דלא מסתרין מנוייהו חייביא. עיגנון דניימין ולא ניימין. בגין לכך אקרו (שיר השירים ה) עינו כיונם. מאוי יונם. כמה דעת אמר, (ויקרא כה) ולא תונו איש את עמיתו. ועל דא כתיב, (תהלים צד) ויאמרו לא יראה יה וגוי. ובכתוב (שם) הנוטע און הלא ישמע וגוי.

תקננא דעל עיגנא, שערי דמתשערן בשעורה שלים. מאנון שעירין תלין אלף ושבעה מאה מאריך אשגוחתא, לאגחא קרבא. ובדין קיימי בלהו משילשליהון ומתקחין עיגנון.

בסותה דעל עיגנון, גיביגון מתאחדן בהו. ואלף רבון מארי תריסין אתא חדן בהו, וαιנון אקרוון בסותה דעתיגון. וכל איןון דאקרוין עיני יי', לא פקחין, ולא אטעון, בר בזמנא דאלין בסותי דגביגון, מטאפרשן איןון תפאי מעלאי. ובשעטה דאטפרשן גיביגי תפאי מעלאי, ויהבין אחר לאשכח מטאפרקחין עיגנון, ואתחמי כמאן דאתער משינתייה. אסתחררו עיגנון וחמא לעיגנא פקיחא, ואסתהון בחורא דיליה. וכבד אסתהין, אתחפפין מאריהון דדיןין לישראל. בגין לכך כתיב, (תהלים מד) עירה למאה תישן יי' הקיצה וגוי.